

Poznanie dziecka wraz z określeniem diagnozy do pracy pedagogiczno - terapeutycznej i rehabilitacyjnej wymaga wielu zabiegów i analiz. Na tym etapie działań niezbędna jest współpraca z rodzicami i opiekunami. Dalsza stymulacja działań odbywa się pod kierunkiem specjalistów zarówno w warunkach terapii polisensorycznej, dogoterapeutycznej, hipoterapeutycznej jak również rehabilitacyjnej. Proponowana metoda Weroniki Sherbon pozwala pedagogom przy współpracy z rodzicami systematycznie stymulować defekty rozwojowe dziecka. Fundacja w Stróżach zadbała, aby świadczone usługi były kompleksowe. W tym celu wykorzystuje się do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi gabinety w Zakładzie Rehabilitacji Leczniczej w zakresie kinezyterapii, fizykoterapii, hydroterapii wraz z basenem rehabilitacyjnym w Centrum Szkoleniowo - Rehabilitacyjnym im. Ojca Pio. Stymulacja defektów rozwojowych dziecka, aby przebiegała prawidłowo i przynosiła oczekiwane efekty musi obejmować działania wielopłaszczyznowe w funkcjonowaniu dziecka. Z pomocą przychodzi pracownia polisensoryczna, którą dysponuje przedszkole integracyjne. Zajęcia w sali polisensorycznej poprzez doświadczanie w różnej wersji światła stymuluje u dziecka percepcję dotykową, wzrokową i słuchową. Doświadczenie światła w połączeniu z rozwijaniem wrażliwości dotyku oraz emitowanych dźwięków powoduje kształtowanie wyobrażeń i doznań. Dziecko staje się aktywne, zaczyna reagować, nawiązywać kontakt z otoczeniem i osobami z którymi przebywa. Doświadczenie nowych wrażeń w odpowiednich skomponowanych zestawach wzbogaca wyobraźnię dziecka, powoduje, że dziecko w pewnym momencie jest zrelaksowane. Dziecko pobudzone do działań, a przy tym na swój sposób zrelaksowane staje się otwarte do współpracy, którą oferują pedagodzy w ramach zaplanowanych zajęć. Dziecko zrelaksowane jest gotowe na przyjęcie kolejnych doświadczeń i umiejętności.

Zajęcia relaksacyjno - hipoterapeutyczne poprzez pracę z koniem w formie ćwiczeń dają dziecku z porażeniem mózgowym energię, która w kontakcie z koniem przenika do układu mięśniowego. Dziecko czuje się odprężone, wewnętrznie odblokowane i wzbogacone doznaniem ciepłoty, która emanuje podczas ruchu - jazdy na koniu. Stymulacja dotykowa podobnie jak pozostałe stymulatory słuch, wzrok, smak, węch są nieocenionym doznaniem w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Relaksacja czynna, jakiej doznają dzieci w dogoterapii kształtują uczucia zadowolenia, spokoju i bezpieczeństwa.

Dzięki powyższym działaniom zmienia się stan emocjonalny dziecka. Dziecko przytula się wykonując wiele czynności ruchowych pod kierunkiem dogoterapeuty. Wyzbywa się skumulowanych napięć z organizmu. W wielu sytuacjach zapomina o bólu, który spowodowany został wcześniej przebytą rehabilitacją lub gdy jest nieodłącznym towarzyszem dziecka. Kontakt ze zwierzętami pozytywnie wpływa na przyjmowanie pożywienia, często przygotowywanego według ustalonych receptur. Dziecko niepełnosprawne w dogoterapii odnajduje swój własny świat. Jest to szczególnie istotne u dzieci autystycznych. Poprzez dogoterapię łatwiejszy jest kontakt z dzieckiem na zajęciach w przedszkolu integracyjnym. Uzupełnieniem pracy z dziećmi są zajęcia w plenerze gdzie realizowana tematyka łączy się z przyrodą. Takim działaniom służą wycieczki dydaktyczne. Kształtowanie postaw, które ukierunkowane są na piękno otaczającego środowiska zwłaszcza dla dzieci niepełnosprawnych stają się siłą w przewyciężeniu własnych słabości ruchowych. Dziecko uczy się wysiłku, zaczyna rozumieć sens zmęczenia fizycznego. Staje się bardziej odporne na różnego rodzaju niedomagania. Istotne miejsce w kształtowaniu osobo-

wości dziecka zajmują zajęcia z terapii muzycznej. Rytmika, poznawanie piękna dźwięków wyzwala u dziecka siłę emocji, doznań związanych z wydawaniem dźwięku i słuchu. Powyższe czynności są programowo dobrane do różnych defektów rozwojowych dziecka. Są umiejętnie przeplatane nabywaniem wiedzy, która jest wymagana i konieczna w przedszkolu.

Reasumując powyższe działania, z którymi zmagają się instytucja opiekuńcza w Stróżach można domniemywać, że jest w tych działaniach sporo przesady, że opracowany program zawiera zbyt wiele elementów z zakresu terapii i rehabilitacji ponad standardowej. Nic z tych rzeczy? Są to działania oczywiste i konieczne do prawidłowego rozwoju dziecka niepełnosprawnego jak również dzieci zdrowych. Są to działania standardowe i wynikające z Konwencji Praw Dziecka, o których mówi art. 23. pkt.1 „dziecko psychicznie i fizycznie niepełnosprawne winno mieć zapewnione pełne normalne życie, w warunkach zabezpieczających jego godność, umożliwiających osiągnięcie niezależności oraz ułatwiających aktywne uczestnictwo w życiu społecznym”. Niech przykład integracyjnego przedszkola w Stróżach będzie wyzwaniem dla środowisk lokalnych, władz samorządowych i instytucji oświatowych jak należy przygotować instytucje do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi, których w społeczeństwie obywatelskim przybywa.

Zygmunt Fryczek